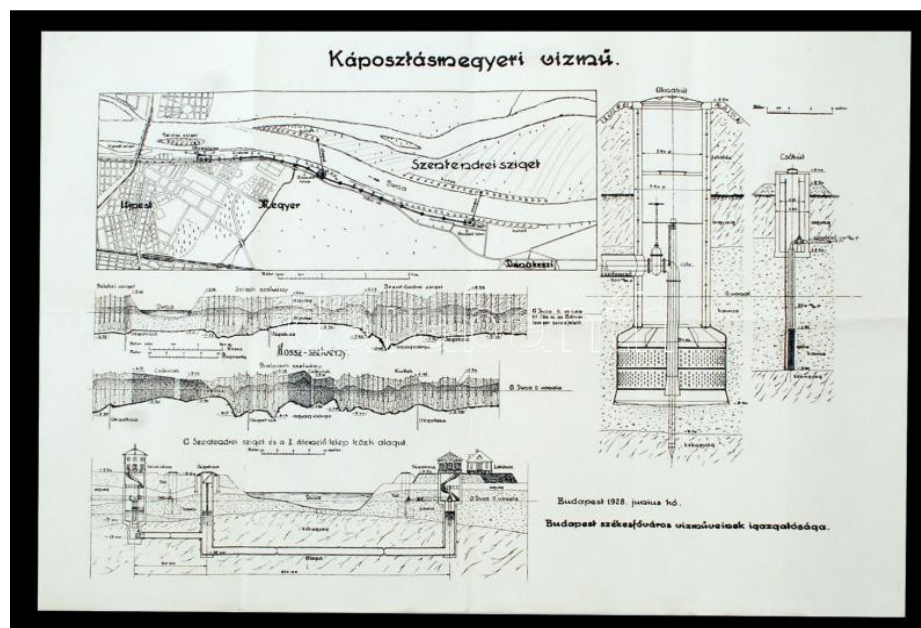

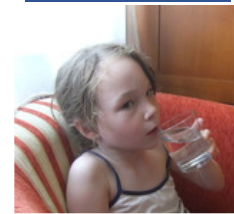
1893 és 1904 között felépült Európa akkori egyik legszebb és legkorszerűbb víziközműve, a Káposztásmegyeri Vízmű, amely 180 000 m³ ivóvizet tudott biztosítani naponta a főváros lakosságának, üzeminek, intézményeinek.

A vízműrendszer: a Duna bal partján, a Palotai-szigeten és a Szentendrei-szigeten 73 aknakútból, 3 Duna-meder alatti csővezetékbeli és 4 gőzüzemű gépházból állt. A termelt vizet két 1200 mm átmérőjű öntöttvas cső vezette be a Váci út alatt a Nagykörútig.*

Kajlinger Mihály (1860-1924), a legnagyobb magyar vízmű, a megteremtője, 1883-ban a gépészmérnöki diploma megszerzése után lépett a főváros vízellátásának szolgálatába.

William Lindley és Wein János munkatársaként bontakoztatta ki tehetségét. 1896-ban nevezték ki a székesfőváros vízművei igazgatójává.

Korabeli híradás a budapesti vízművek bemutatásáról a főváros vezetőinek*

1905. június

„Tíz évi munka után teljes befejezést nyertek a hatalmas vízművek, melyek a főváros lakosságát tiszta és jó ivó vízzel bőségesen ellátják.

Mintegy 16 millió koronába került a nagyszerűnek mondható alkotás, mely szakértők állítása szerint világszerte pártját ritkítja.

Összesen 83 nagy kut szolgáltatja a vizet, mely kutak közül négy Újpest közelében van, ezekkel szemközt hét a káposztásmegyeri szigeten, a melyeket a Duna medre alatt vajt alagút köt össze.

A többi kutak a szentendrei sziget partjain s a káposztásmegyeri partokon épültek. Ezen kutak vizét a főváros éjszakai határához közel levő roppant nagy szívó medenczébe vezetik, honnan aztán a két gépház óriási szivattyúi nyomják be a főváros területére.

A két gépházban kilencz hatalmas gőzgép van elhelyezve, melyek közül azonban rendes körülmények közt csak kettő-három működik. Ha Budapest lakossága egy millióra szaporodik, a vízművek még akkor is naponta minden emberre 240 liter vizet bírnak szállítani.

Ez pedig kitűnő eredmény, mert pl. a berlini vízvezeték csak 79, a drezdai 99, a lípcsei 66, a hamburgi 173 liter vizet szállíthat egy lakosra.

Junius 16-ikán mutatták be a kész vízműveket a főváros képviselő-testületének. A mintegy 300 tagból álló társaságot a „Radeczky” gőzhajó szállította ki s miután végig evezett a partok mentén látható kutak hosszú sorai mellett, visszatért a főtelephez, melynek szerkezetét Kajlinger Mihály igazgató magyarázta meg, a kinek főérdemei vannak e nagyszabású vízmű létesítésében.”

Források:

* A 125 éves Fővárosi Vízművek című kiadvány

* www.huszadikszazad.hu/tudomany/a-budapesti-vizmuvek-bemutatasa

Képek: vizmuvek.hu